

2.16 **understreger**, at den enkelte indvandrers behov for at arbejde og forsøge sig selv bør anerkendes og stimuleres. Ud over økonomiske aspekter bidrager iværksætterånd og små virksomheder til en positiv social udvikling. Mulighederne for at eje og drive en virksomhed har indflydelse på integrationen, hvilket gør det nødvendigt med øget opbakning fra offentligheden.

2.17 **minder om**, at kvinder udsættes for forskelsbehandling både på grund af deres køn og etniske baggrund. Hvis der tages hensyn til kønsrelaterede spørgsmål, vil der kunne gøres en mere målrettet og effektiv indsats for at forbedre integrationen af indvandrere.

2.18 **understreger**, at der bør tages højde for andre end blot økonomiske værdier, hvis integrationspolitikken skal føre til gode resultater. Indvandring åbner muligheder, som kan berige den enkelte borgers liv, samtidig med at EU tilføres færdigheder, som er værdifulde i en global sammenhæng.

2.19 **understreger** betydningen af de ikke-statslige organisationers arbejde i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder og **støtter** deres programmer til fremme af indvandreres integration i landets politiske liv og samfundsliv (sprogundervisning, indføring i landets kultur og demokratiske principper, samfundsmæssig og politisk uddannelse, bevarelse af indvandrernes nationale identitet osv.). Det nationale niveau har altid hovedansvaret for at sikre god integration i samfundet i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder og for at føre en dialog med ikke-statslige organisationer.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring

(2005/C 231/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring (KOM(2004) 412 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 4. juni 2004 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 5. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 2, litra b),

under henvisning til formandskabets konklusioner om Haag-programmet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union og især specifikke retningslinjer om asyl-, migrations- og grænsepolitik (punkt 1.2.) og den eksterne dimension af asyl og migration (punkt 1.6.),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse (KOM(2003) 336 endelig, CdR 223/2003 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremlæggelse af et forslag til direktiv og to forslag til henstillinger, der skal lette tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på videnskabelig forskning i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2004) 178 endelig — 2004/0061 (CNS) — 2004/0062 (CNS) — 2004/0063 (CNS), vedtaget den 17. november 2004 (CdR 168/2004 fin),

under henvisning til de af dets udtalelser, som specifikt handler om flygtningepolitik (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾, CdR 214/2001 fin ⁽³⁾, CdR 93/2002 fin ⁽⁴⁾, CdR 249/2003 fin ⁽⁵⁾),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 337/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 7. februar 2005 med Keith Brown, medlem af Clackmannanshire County Council (UK/UEN-EA), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) undersøgelsen konkluderer, at »der er en forbindelse mellem lovlig og ulovlig indvandring, men forbindelsen er kompleks og helt klar ikke direkte«.
- 2) undersøgelsen opstiller en række politiske initiativer til udvikling af en fælles indvandringspolitik.
- 3) undersøgelsen viser, at der er behov for pålidelige og sammenlignelige statistikker på EU-niveau.
- 4) den aldrende befolkning og faldet i antallet af personer i den arbejdsdygtige alder vil føre til mangel på kvalificeret arbejdskraft på arbejdsmarkedet i EU og medføre et stadigt behov for indvandring i EU.
- 5) Haag-programmet, som Det Europæiske Råd vedtog i november 2004, opstiller et arbejdsprogram for udviklingen af en fælles migrationspolitik —

på plenarforsamlingen den 13.-14. april 2005 (mødet den 13. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

a. Vurderingsperiode

1.1 hilser Kommissionens undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring velkommen og finder, at den er et vægtigt bidrag til udviklingen af en indvandringspolitik i EU, især hvad angår de politiske initiativer i undersøgelsen;

1.2 er meget interesseret i undersøgelsen, eftersom de regionale og lokale myndigheder spiller en stor rolle i forbindelse med modtagelse, etablering og integration af indvandrere. Lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i udbuddet af offentlige ydelser til indvandrere, og disse ydelser omfatter bolig, uddannelse, sundhed og arbejdsformidling;

1.3 ønsker at betragte undersøgelsen i sammenhæng med udviklingen af en fælles asyl- og indvandringspolitik især kompromiserne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors i oktober 1999 og Det Europæiske Råds vedtagelse af Haag-programmet i november 2004, som understreger behovet for en migrationspolitik;

1.4 er bekymret over, hvor langsomt det går fremad for Det Europæiske Råd med udviklingen af EU's indvandringspolitik, som er baseret på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors;

1.5 bemærker, at undersøgelsen konkluderer, at »der er en forbindelse mellem lovlig og ulovlig indvandring, men forbindelsen er kompleks og helt klar ikke direkte, da der skal tages højde for en række forskellige faktorer«; ønsker dog at understrege, at ulovlig indvandring giver anledning til stor bekymring i EU, da den kan undergrave politikker, der er udformet til at støtte reglementeret indvandring, og fremme en fjendtlig indstilling i det modtagende lokalsamfund. For EU's indre sikkerhed er det derfor nødvendigt med effektiv forebyggelse af illegal indvandring. Dertil kommer, at den enkelte indvandrer kan blive bragt i fare og udsættes for risikoen for at blive udnyttet. På den baggrund er der behov for en afbalanceret politik, som fremmer foranstaltninger, der sikrer et passende niveau for lovlig indvandring tillige med foranstaltninger, der modvirker ulovlig indvandring;

⁽¹⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 46-49.

⁽²⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 20-22.

⁽³⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 85-88.

⁽⁴⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44-48.

⁽⁵⁾ EFT C 23 af 27.1.2002, s. 30-32.

1.6 understreger sine betænkeligheder ved brugen af udtrykket ulovlig indvandring, især da mange indvandrere i denne kategori ikke er genstand for kriminel forfølgelse. Vi ville derfor foretrække, at man, hvor det er passende, taler om ureglementeret indvandring;

1.7 bemærker, at undersøgelsen opstiller en lang række mangler inden for forskning, og opfordrer Kommissionen til at opbygge et forskningsprogram, der kan afhjælpe disse mangler og derved øve indflydelse på politikudformningen;

1.8 bemærker, at undersøgelsen omtaler andre EU-politikker, som berører indvandrere, såsom udviklingspolitik og den europæiske beskæftigelsesstrategi; er endvidere opmærksom på en bred vifte af EU-politikker, som har indflydelse på indvandringspolitik særligt inden for social- og økonomisk politik og foreslår, at der nedsættes en gruppe i Kommissionen på tværs af generaldirektoraterne med henblik på koordinering af aktiviteter, der berører indvandrere.

b. Styrkelse af høringer og informationsudveksling på EU-niveau

1.9 er enig i undersøgelsens konklusioner, der påpeger, at der er en klar mangel på pålidelige og sammenlignelige data på EU-niveau, og er overbevist om, at Kommissionens handlingsplan for EF-statistikker på indvandringsområdet (KOM(2003) 179 endelig) og den første årsrapport om indvandring og integration (KOM(2004) 508 endelig) er starten på en løsning af problemet;

1.10 fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til indsamlingen af data og statistikker og opfordrer til at inddrage disse myndigheder fuldt ud i høringer om indførelse af pålidelige og sammenlignelige data på hele EU, når sammenlignelige data er blevet indsamlet;

1.11 støtter undersøgelsens påpegning af behovet for »en mere intensiv og målrettet anvendelse af høringer og informationsudveksling«, og ser positivt på nedsættelsen af en ekspertgruppe kaldet udvalget om indvandring og asyl og et netværk af nationale kontaktpunkter for integration;

1.12 bifalder etableringen af et europæisk indvandringsnetværk og et observatorium, og mener, at lokale og regionale myndigheder har en vigtig funktion at udfylde i dette netværk, da de kan bidrage med konkrete direkte erfaringer og eksempler på god praksis;

1.13 mener, at der bør være større muligheder for udveksling af erfaringer og bedste praksis, herunder aktiviteter såsom »peer group review« i forbindelse med indvandringspolitik; bemærker, at det kan ske gennem anvendelse af den åbne koordinationsmetode i udviklingen af EU's indvandringspolitik og opfordrer Det Europæiske Råd til at vedtage Kommissionens forslag på dette område;

c. *Udvikling af nye politiske initiativer inden for rammerne af EU's fælles indvandringspolitik*

Lovlig indvandring

1.14 er enig med Kommissionen i, at den demografiske udvikling og befolkningens aldring betyder, at rekrutteringen af tredjelandstatsborgere og den økonomiske indvandring formentlig vil fortsætte og være stigende. Dette emne nævnes i Kok-rapporten, som slår fast, at »aldringen vil øge behovet for pensioner og sundhedspleje samtidig med at den reducerer det antal personer i den erhvervsaktive alder, som der er behov for for at sikre den nødvendige velfærd.«⁽¹⁾ Endvidere gør Kok opmærksom på Kommissionens forudsigelser, som skønner, at den direkte effekt af aldrende befolkninger vil være at sænke den potentielle vækstrate i EU fra den nuværende, som ligger mellem 2 — 2,25 %, til omkring 1,2 % frem til 2040.⁽²⁾ Endvidere bør en række positive eksterne økonomiske og sociale virkninger i forbindelse med indvandring, såsom nye menneskelige ressourcer, specialisering og kulturel berigelse, fremhæves;

1.15 understreger den regionale dimensions centrale placering i EU's indvandrings- og integrationspolitikker og mener, at det er et vigtigt at debattere dette område. Den regionale dimension har afgørende betydning, da nogle regioner i EU er ved at blive affolket og lider under alvorlig mangel på kvalifikationer, mens andre regioner oplever hastigt voksende befolkninger med deraf følgende pres på lokale serviceydelser og boliger til en overkommelig pris; mener, at der er behov for en stor indsats for at udvikle den regionale og lokale dimension af indvandring, navnlig hvad angår integration. Denne indsats finder p.t. sted inden for rammerne af INTI-programmet. I 2004 blev der afsat 6 mio. EUR til programmet, men man modtog 158 ansøgninger om støtte, svarende til et samlet støttebeløb på 42,58 mio. EUR. Regionsudvalget kræver en forhøjelse af støttebeløbet til dette program i perioden 2007-2013;

1.16 bifalder Kommissionens planer om at indlede en omfattende høring om modtagelse af indvandrede arbejdstagere. Grønbogen om en EU-metode til at styre økonomisk migration (KOM(2004) 811 endelig) blev offentliggjort i 2005, og Regionsudvalget føler, at dets inddragelse i høringsprocessen er meget vigtig i lyset af indvandringens mulige konsekvenser for regionale arbejdsmarkeder og de serviceydelser, som de lokale og regionale myndigheder skal udbyde;

1.17 tilslutter sig undersøgelsen, når den fastslår, at styrkelse af integrationen af tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i medlemsstaterne er »et væsentligt mål for EU's indvandringspolitik«, og at det skal opnås gennem integration på arbejdsmarkedet, fremme af tredjelandstatsborgeres mobilitet i EU og anerkendelse af tredjelandstatsborgeres faglige kvalifikationer;

⁽¹⁾ Jf. »Facing the challenge, the Lisbon Strategy for Growth and Employment«, rapport fra arbejdsgruppen på højt niveau under ledelse af Wim Kok, side 13 (november 2004).

⁽²⁾ Kok-rapporten: side 13.

1.18 hilser mobilitetsprincippet, som blev indført i direktivet om fastboende udlændinges status (november 2003), velkommen. Det indførte mobilitetsrettigheder for personer, der har haft fast bopæl i EU i mere end fem år, og mobiliteten for tredjelandstatsborgere er blevet fremmet ved en udvidelse af forordning 1408/71; anerkender, at der er en vis grad af mobilitet i Kommissionens forslag om betingelserne for udenlandske studerendes og forskeres indrejse;

1.19 understreger behovet for at rekruttere flere forskere til EU, så Lissabon-målene kan opfyldes. Regionsudvalget mener, at dette rekrutteringsområde er en vigtig prøve for udviklingen af EU's indvandringspolitik og dens evne til at imødekomme mangel på arbejdskraft. I meddelelsen til Rådet og Europa-Parlamentet om tredjelandstatsborgeres indrejse i Det Europæiske Fællesskab med henblik på videnskabelig forskning (KOM(2004) 178 endelig) skønnede Kommissionen, at der er brug for yderligere 700 000 forskere frem til 2010, hvis EU skal kunne opfylde Lissabon-målsætningerne;

1.20 bemærker, at Rådet (retlige og indre anliggender) blev enig om en generel tilgang til direktivet i november 2004. Mens denne tilgang omfatter anerkendelse af kvalifikationer, arbejdsvilkår og skattebegunstigelser synes den ikke at omfatte en lempelse af betingelserne for indrejse af familie til forskere, der er ansat for at varetage kortsigtede forskningsopgaver. Regionsudvalget mener, at en lempelse vil spille en central rolle i ansættelsen af forskere og stille EU's medlemsstater på lige fod med andre lande, såsom USA og Canada;

1.21 understreger, at den europæiske beskæftigelsesstrategi og Den Europæiske Socialfond er vigtig med hensyn til efteruddannelse og kompetencer, som er afgørende i integrationen af nyligt ankomne indvandrere. Integrationen på arbejdsmarkedet af ugunstigt stillede personer har været et nøgleområde for den europæiske beskæftigelsesstrategi for at fastholde arbejdskraften, maksimere fleksibiliteten og opveje mangel på arbejdskraft i bestemte sektorer og regioner. Målet med EU's nye beskæftigelsesretningslinjer er at mindske arbejdsløshedskløften mellem EU-borgere og tredjelandstatsborgere, som var 11,7 % i 2002. Undersøgelsen omtaler ikke aktiviteter under Den Europæiske Socialfond til fremme af integration af indvandrere på arbejdsmarkedet og det nyskabende arbejde, som lokale og regionale myndigheder har udført på dette område;

1.22 bemærker undersøgelsens konklusioner om effektiviteten af legaliserende foranstaltninger fra både indvandrerens og medlemsstaternes side og er overbevist om, at omfattende legaliserende foranstaltninger ikke normalt er den mest egnede

måde at løse problemerne med ulovlig indvandring. Legalisering fra sag til sag kan dog være et nyttigt instrument til håndtering af mange eksempler på ulovlig indvandring;

1.23 tilslutter sig undersøgelsens resultater, som »understreger det synspunkt, at legaliseringer ikke bør betragtes som et middel til at styre indvandringsstrømme, da de i virkeligheden ofte er en negativ følge af indvandringspolitikken på andre områder«, men legalisering kan være nødvendig, ud fra en sagsbaseret tilgang, når indvandrere bliver forankret i lokalsamfundet for at få folk ud af den sorte økonomi, øge skatteindtægter og fremme social samhørighed. Bemærkningerne i en rapport fra det britiske overhus er i den forbindelse interessante; (1)

1.24 tilslutter sig det britiske overhus' rapport, som konstaterede, at »en eller anden form for legalisering af ulovlige indvandrere, der har opholdt sig lang tid i landet, er uundgåelig, hvis der ikke skal opstå en voksende underklasse af mennesker i en irregulær situation, som er sårbare over for udnyttelse«. Rapporten understreger behovet for at minimere de pullfaktorer, som legalisering skaber, og foreslår, at det i vid udstrækning kan imødegås ved at undersøge hvert enkelt tilfælde snarere end ved omfattende amnesti. Endelig mener det britiske overhus, at amnesti kan »være en sjælden lejlighed til at tilvejebringe pålidelige oplysninger om omfanget og arten af den ulovlige indvandrerbefolkning«; (2)

Ulovlig indvandring

1.25 noterer sig de mange former for ulovlig indvandring og vanskelighederne ved at gennemføre forskning på disse områder; finder imidlertid, at der er behov for yderligere forskning i forskellige typer ulovlig indvandring, så der kan træffes mere effektive foranstaltninger. I den henseende bør man skelne mellem:

- personer, som er indrejst lovligt, men er blevet over tiden
- personer som har tilladelse til at opholde sig i landet, men ikke opfylder betingelserne for indrejse
- personer som har fået afslag på asylansøgning
- personer, som er indrejst på ureglementeret vis, og som ikke har fået indrejsetilladelse, fordi de rejste ind i landet ad ureglementerede veje og uden den dokumentation, der kræves for indrejse;

1.26 støtter undersøgelsens synspunkter om, at udvikling af en EU-politik for tilbagesendelse, fastlæggelse af centrale samarbejdsaftaler med oprindelseslande og omdannelse af sort arbejde til normalt arbejde er nøgleelementer i bekæmpelsen af ureglementeret indvandring;

(1) EU-udvalget i Det Forenede Kongeriges Overhus: »A Community Policy on Illegal Immigration«, perioden 2001-2002, 37. Rapport.

(2) Det britiske overhus' rapport: punkt 112.

1.27 hilser undersøgelsens forslag vedrørende udviklingen af en EU-politik for tilbagesendelse velkommen. Det Europæiske Råd vedtog i november 2002 et forslag til et handlingsprogram for tilbagesendelse, som nu skal gennemføres hurtigere;

1.28 er enig med undersøgelsen i, at »samarbejdet med tredjelande er helt afgørende, hvis de ulovlige indvandringsstrømme skal nedbringes«, og med Det Europæiske Råds konklusioner i de senere år, som har »understreget behovet for en samlet strategi for migration, som tager fat på de politiske spørgsmål samt spørgsmålene vedrørende menneskerettigheder og udvikling i hjem- og transitlandene og hjem- og transitregionerne«;

1.29 støtter den synergi mellem indvandring og udviklingspolitikker, som skitseres i undersøgelsen, og mener, at udviklingspolitik kan forbedre de økonomiske og sociale vilkår i tredjelande og således reducere de push-faktorer, som ligger bag udvandringen til EU;

1.30 understreger behovet for, at EU aktivt fremmer fælles initiativer med nabolande gennem programmer som det nye naboskabsinstrument, Tacis, Meda, Encas og Interreg. Det er vigtigt, at der skabes en »vennekreds«, så fred og solidaritet kan brede sig til de lande, der grænser op til EU, nu da Unionen er blevet udvidet. EU bør arbejde i partnerskab med disse lande for at forbedre deres økonomiske og sociale situation og reducere push-faktorer som høj arbejdsløshed, lave lønninger, udemokratiske tilstande og organiseret kriminalitet. Et af de prioriterede samarbejdsområder er styring af indvandring. Nogle nabolande har udviklet handlingsplaner, der målrettet tager sigte på ureguleret indvandring, og EU er parat til at støtte gennemførelsen af disse, herunder også foranstaltninger mod ulovlig migration i de lande, som agter at udarbejde sådanne planer;

1.31 understreger den nøglerolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i programmer som Tacis, Meda, Enca og Interreg, og minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at lokale og regionale myndigheder bør spille en centrale rolle i udviklingen af efterfølgende programmer;

1.32 hilser generelt forslaget til det nye naboskabsinstrument velkomment, men er imidlertid skuffet over, at instrumentet (som vil blive behandlet særskilt i en senere udtalelse fra Regionsudvalget) ikke giver lokale og regionale myndigheder en større rolle, især fordi mange af de politikområder, som instrumentet omfatter, dækker lokale og regionale myndigheders beføjelser;

1.33 er enig med undersøgelsen i, at der er behov for at tackle det uregulerede arbejdsmarked og skyggeøkonomien, idet det anføres, at »skyggeøkonomien vurderes til at udgøre mellem 7 og 16 % af EU's BNP, hvilket dog på ingen måde udelukkende kan tilskrives ulovlig indvandring«. Sort arbejde bør omdannes til lovlig beskæftigelse, og det blev indføjet som en af de ti prio-

riteter i beskæftigelsesretningslinjerne for 2003. Nogle medlemsstater opstillede særlige foranstaltninger for udenlandske arbejdstagere og uregulerede indvandrere i deres nationale handlingsplaner for 2003, og Regionsudvalget bifalder Haag-programmets opfordring til medlemsstaterne om at opfylde de mål, som den europæiske beskæftigelsesstrategi har fastsat for at begrænse omfanget af det uregulerede arbejdsmarked;

1.34 understreger behovet for at yde større støtte til grænse-regioner, da de sammenlignet med andre regioner er særlig berørt af udbredt ureguleret indrejse, og støtter oprettelsen af et europæisk grænsevagtkorps tillige med et tidligt varslings-system, da det er nødvendigt med en effektiv fælles styring af EU's ydre grænser. Endvidere bør retsligt samarbejde og samarbejde mellem politikorps på både centralt og regionalt/lokalt niveau fremmes.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 henleder EU-institutionernes opmærksomhed på at regionale og lokale myndigheder er et vigtigt led i integration af indvandrere, og understreger i lyset heraf den nøglerolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i en række af de initiativer, som undersøgelsen skitserer. Det drejer sig om udveksling af erfaring vedrørende integrationsforanstaltninger, udvikling af programmer som det nye naboskabsinstrument og efterfølgerne til Tacis- og Interreg-programmerne, og anbefaler derfor, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i disse programmer;

2.2 mener, at der bør være større muligheder for udveksling af erfaringer og bedste praksis, herunder aktiviteter såsom peer group review i forbindelse med indvandringspolitik. Regionsudvalget bemærker, at det kan ske gennem anvendelse af den åbne koordinationsmetode i udviklingen af EU's indvandringspolitik og opfordrer Det Europæiske Råd til at vedtage Kommissionens forslag på dette område;

2.3 opfordrer Kommissionen til at danne en gruppe bestående af personale fra de generaldirektorater, hvis politikker og aktioner berører tredjelandsstatsborgere, så igangværende aktiviteter kan blive integreret og koordineret mere effektivt;

2.4 opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forskningsprogram, som kan rette op på den manglende forskning, som undersøgelsen gør opmærksom på;

2.5 ønsker at INTI-programmet udbygges kraftigt, så lokale og regionale myndigheder kan deltage i flere EU-støttede transnationale projekter, der beskæftiger sig med integration af indvandrere;

2.6 understreger indvandringens vigtige rolle, når det drejer sig om at afhjælpe manglen på specialiseret arbejdskraft og opfordrer Det Europæiske Råd til at udvikle effektive politiske initiativer på disse områder, herunder ansættelse af tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning;

2.7 understreger vigtigheden af at formulere egnede udviklingspolitikker i tredjelande. Derudover er det væsentligt, at migrationsundersøgelser også tager højde for de nye træk ved migrationsstrømmene såsom den stigende andel af kvinder, da dette er af stor betydning for indvandringspolitikens udformning og gennemførelse;

2.8 opfordrer til fuld inddragelse af lokale og regionale myndigheder i udviklingen af pålidelige og sammenlignelige statistiske data på EU-niveau;

2.9 bifalder Kommissionens hensigt om at lancere en omfattende høring om grønbogen »En EU-metode til at styre økonomisk migration« (KOM(2004) 811 endelig), og gør Kommissionen opmærksom på, at Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder skal deltage fuldt ud i denne høringsproces;

2.10 mener, at der er behov for hurtig indgriben med henblik på yderligere udvikling af det europæiske indvandringsnetværk og observatorium, og igen bør det ske med fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

2.11 er bekymret over, hvor langsomt det går fremad for Det Europæiske Råd med udviklingen af en indvandringspolitik i EU og tiltag, som følger af Det Europæiske Råd i 1999; understreger i lyset af disse bekymringer behovet for hurtige beslutninger om de emner, som Haag-programmet har forelagt.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaciteten i hjemregionerne — »Bedre adgang til holdbare løsninger«

(2005/C 231/07)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaciteten i hjemregionerne — »Bedre adgang til holdbare løsninger«, KOM(2004) 410 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 25. august 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 5. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 2, litra b),

under henvisning til traktaten om en forfatning for Europa, især artikel II-61, II-78, II-79 og III-266, III-267 og III-268,

under henvisning til Genève-konventionen om flygtninges status af 28. juli 1951 suppleret af New York-protokollen af 31. januar 1967,

under henvisning til formandskabets konklusioner om Haag-programmet: Styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, og navnlig specifikke retningslinjer for asyl, indvandring og grænsepolitik (punkt 1.2) samt den eksterne dimension af asyl og indvandring (punkt 1.6),